

отъ тъзи теории, като забравятъ, че съ това тъ си присвояватъ права на свободни граждани, които права ги нѣматъ и прѣрано се пуштатъ въ бурните вълни на обществения животъ, за който още не сѫ окрѣпнали и подгответи да поднесатъ трудностите на борбата. Съ една дума, тъ забравятъ, че съ вземане живо участие въ пропагандирането на новите социални теории и съ демонстративното манифициране на своите убеждения по социалния строй, неусътно сѫ пропаднали въ тинята на нашите партийни борби.

Днесъ е нѣщо обикновено да гледате купъ ученици да присѫтствуваатъ на вечерни социалистически махаленски събрания, да демонстриратъ на митинги и партийни конгреси.

Тежко и горко на това общество, което очаква дѣца да направляватъ сѫдбата му, а още по тежко на тъзи ученици, които сѫ си напустнали работата и сѫ се прѣдали на нѣща неприсѫщи на тѣхното звание и съ това не могатъ да оправдаятъ надеждите на родителите и отечеството.

Най лошото отъ всичко това е, че тъзи ученици, които чели, но не разбрали новите социални доктрини, гледатъ всячески да ги прокаратъ и въ училището, като отождествяватъ училището съ обществения животъ и изискватъ, щото отношението между учителите и учениците да бѫде такова, каквото е между членовете на обществото: свобода и равенство трѣбва да сѫществува и между учители и ученици. Вслѣдствие на това не сѫ рѣдки случаи, дѣто ученикътъ заявява демонстративно на учителя, че той си има свое мнѣние по нѣкой въпросъ и никой не е въ състояние да го разубѣди. Ако ли пъкъ учителятъ си позволи да посъвѣтва или сгълчи нѣкой за некоректно дѣржане, то, вмѣсто признаване на грѣшката си и разкаяние, отврѣща се съ най-голѣма грубостъ.—

За да бѫде паралелътъ между обществения животъ и училището подпълно реализиранъ, то тази година почнаха да се явяватъ стачки и въ училищата.—